

De meest gebruikte waterplanten worden vrij uitvoerig besproken in hun qualiteiten en behoeften, maar het grootste deel van het boek (100 van de 140 blz.) is ingenomen door een opsomming met beschrijving van de diverse exotische siervischsoorten. Meer dan 230 soorten worden hierin genoemd en behandeld, waaronder bijv. alleen al 20 soorten van levendbarende tandkarpertjes. Een 50-tal soorten zijn afgebeeld door foto's, niet altijd precies dezelfde soort voorstellend, als die de text uitkiest. Dit boek zal vooral goed dienstig zijn voor vurige adepten van de aquariumsport, om telkens van een nieuwverkregeen soort den naam te controleeren, of omgekeerd voor het naslaan van eigenschappen en behandelingswijze alvorens het met een nieuwaangeboden soort te probeeren.

J. HEIMANS.

VRAGEN EN KORTE MEDEDEELINGEN.

DE WINTER VAN 1940.

In den Haag. Het Ververschingskanaal heeft weer in bizonder mate geprofiteerd. Elken Zondagochtend maakte ik daarlangs een wandeling en schooierde dan achter een leeraar of andere deskundige aan. Deze leerden mij dan het verschil tusschen de groote en middelste zaagbek enz. Naast honderden wilde cenden en meerkoeten en kuifeenden zagen we topper-eenden, tafeleenden, nonnetjes, de reeds genoemde zaagbekken, brilduiker, doodaars, riet-ganzen, een brandgans, wilde zwanen en mogelijk nog meer soorten. De belangstelling van het publiek was zeer groot en zij, die kenners bleken te zijn (gewapend met boekjes over vlieg-kenmerken enz.) werden op merkwaardige wijze door ons leeken omringd en uitgehoord.
den Haag 25-2-40. V. D. W.

Is dit niet een aantrekkelijk stads- en tijdbeeld? Heeft men op de Haagsche scholen, lagere, zoowel als middelbare en voorbereidend hogere de leerlingen hierin laten meelevén? Je zoudt zoo denken van wél, maar ik sprak een knaap uit het Laan van Poot-kwartier, die van dat heele ververschingskanaal niks had vernomen; jammer. T.

In den Helder. Naar aanleiding van Uw stukje „De winter van 1939—1940”, kan ik U de volgende gegevens verschaffen, die berusten op de aantallen vogels, die ik dood ontving voor het Natuurhistorisch Museum te Den Helder, in de vorstperiode.

- 8—15 Jan. 2 Meerkoeten, 2 Waterhoentjes, 3 Kokmeeuwen, 1 Scholekster, 1 Wulp, 1 Fuut, 1 Mus en 1 Torenvalk.
15—22 Jan. 11 Meerkoeten, 5 Kokmeeuwen, 1 Stormmeeuw, 8 Tureluurs, 2 Torenvalken, 1 Steenuiltje, 1 Merel, 1 Zwarte zeeëend, 1 Grote Zaagbek.
22—29 Jan. 3 Meerkoeten, 4 Kokmeeuwen, 11 Tureluurs, 2 Bonte Strandlopers, 3 Kramsvogels, 1 Houtduif, 1 Zwarte zeeëend, 1 Smient.
29 Jan.—5 Febr. 6 Kokmeeuwen, 1 Mantelmeeuw, 3 Tureluurs.
5—12 Febr. 8 Kokmeeuwen, 1 Zilvermeeuw, 5 Meerkoeten, 1 Tureluur, 6 Scholeksters, 3 Wulpen, 1 Houtduif, 1 Spreeuw, 1 Wilde eend, 1 Zwarte zeeëend, 4 Toppers, 1 Kuifeend.
12—19 Febr. 3 Kokmeeuwen, 3 Zilvermeeuwen, 1 Houtduif, 1 Grote Zaagbek, 1 Midd. Zaagbek, 16 Toppers, 6 Kuifeenden, 1 Riergans, 10 Scholeksters en 1 Roodkeelduiker.
19—26 Febr. 8 Kokmeeuwen, 1 Zilvermeeuw, 9 Scholeksters, 9 Toppers, 4 Kuifeenden, 1 Meerkoet, 2 Midd. Zaagbek, 1 Grote zeeëend, 3 Knobbelswanen en 1 Houtduif.

Naar mijn mening hebben hier vooral Meerkoeten, Tureluurs, Scholeksters en de Toppers het zwaar te verduren gehad. Bij de Toppers viel mij sterk op, dat zij „lek” waren. De eerste exemplaren, die ik levend kreeg, zijn dan ook in de badkuip verdronken en wel binnen een half uur. Ook konden Toppers en Kuifeenden niet goed meer duiken, vermoedelijk omdat zij bij de eerste sprong niet ver genoeg onder kwamen. Alle vogels, die ik kreeg, maar vooral de Tureluurs en de Scholeksters waren ontstellend mager.

Misschien illustreert het volgende voorval ook duidelijk de honger, die Torenvalken gehad moeten hebben. Op 21 Februari kreeg ik een Torenvalk, die binnengedrongen was in een kleine kooi, die *midden in de stad* aan den buitenmuur van een huis hing in een druk bevolkte wijk en waarin een Leeuwerik zat. De eigenaar vond zijn Leeuwerik dood en de Torenvalk in de kooi. Ook dit dier was erg mager.

Den Helder 10 Maart '40.

J. NIJKAMP.